अधातिन् (3. म्र + धातिन्) adj. nicht verletzend, unschädlich. Die G aina's führen 4 Arten von Handlungen auf, die अधातिन् oder साधु genannt werden, Coleba. Misc. Ess. 1,384.

श्रवाय (denom. von श्रव), Padap. श्रवय् Schaden zusügen wollen, bedrohen: बुद्धि यो नी श्रव्यायति RV. 1,131,7. Partic. act. श्रवायत् 1,91,8. 5,24,3. u. s. w. AV. 10,9,1. 4,10. — Vgl. श्रवय्.

- म्रिन dass. या नः कद्याभ्यचायति AV.7,71,3.

म्रघार्षे (von म्रघार्) P.7,4,37. Padap. म्रघर्, boshaft: पातं ना वृक्ताद् घारा: R.V.1,120,7. 27,3. u. s. w. ठ्वं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीरु यः। म्रघायुरिन्द्रियारामा माघं पार्थ स जीवति॥ Bhag.3,16. Schlegel übersetzt म्रघार्, als wenn es म्रघ + म्राय्स् wäre, durch inceste aevo transacto.

अवार्रिन् (3. म्र + वारिन्) adj. nicht salbend (die Haare): अवारिणी-विकारी हारत्यर्थ: पृक्षेष कृते AV.11,11,14.

श्रवाश्च (श्रव + श्रश्च) adj. ein schlimmes Pferd habend: पर्नश्चिना दृद्युं: श्रोतमश्चमघाश्चाप शश्चदितस्वस्ति R.V. 1,116,6.

म्राम्यं (म्रच + म्रम्) m. scheint Name einer Schlange zu sein: मृद्यास-स्पेरं भेषत्रमुभेषाः स्वतस्यं च । इन्द्रेश मे ऽिल्मधायत्तमि है पैदो श्रेर्न्धयत्॥ AV.10,4,10.

श्रवासुर् (श्रव + श्रसुर) m. der Asura Agha, Kam̃sa's Heerführer, Bnås. P. im ÇKDa.

र्श्वेषार् (3. स्र + घार्) 1) adj. f. स्ना nicht schreckend, nicht verderblich: स्रघोर्ण चर्नुषा मित्रियेण AV.7,60,1; vgl. स्रघोर्चनुम् पा ते रुद्र शिवा तन्रूचीर्ग एश्वर्मदेए. Up. 3, 5. — 2) m. ein Beiname Çiva's: इति शिवचत्र्र्शीत्रतप्त्रायाम् ÇKDa.; vgl. स्रघोर्घार्त्र्य und घोरघोर्तर्. — 3) f. ्रा der 14te Tag in der dunkeln Hälfte des Monats Bhadra: भाइ-मास्यितित पत्ते उद्याराख्या (lies स्रघोः) चतुर्द्शी। तस्यामाराधित: स्थाणुर्नियोच्क्त्रपुरं धुवम् ॥ eine Smṛti im ÇKDa.

श्रधार्धार्त्र (श्रधार्धार्यार् [श्रधार् + धार्] + द्रप) m. von nicht-schrecklicher und zugleich schrecklicher Gestalt, ein Beiname Çiva's, MBn. 12, 10375.

श्रैघोरचतुम् (श्रघोर् + चतुम्) adj. kein böses, Unglück bringendes Auge habend: श्रेघोरचतुर्रपतिदृश्चीध RV.10,85,44. — Vgl. श्रेघोर् 1.

- 1. स्र्वाप (3. स्र + घोष) m. Geräuschlosigkeit, Dumpfheit, eine äussere Articulation (वाक्रायस), mit der alle harten Consonanten und der Visarga ausgesprochen werden, P.1,1,9, Sch.
 - 2. म्रघाष (3. म + घाष) adj. dumpf (vom Laut) RV. Paat. 1, 2. 4, 4.

श्र्यापमहाप्राणप्रयत्नवत् (von श्र्योपमहाप्राण श्र्र्योप → महाप्राण) → प्रयत्त) adj. (ein Laut,) der mit der Articulation श्र्योप und महाप्राण zugleich ausgestossen wird. Dahin gehören alle Sibilanten, die harten Aspiratae und der Visarga, P.8,4,61, Sch.; vgl. P.1,1,9, Sch.

म्रघोषवल् (von 1. म्रघोष) adj. = 2. म्रघोष Upal.6.

म्रघोस् s. म्रघवत्.

শ্বঁঘ্নন্ (3. ম - ঘুন্ part. praes. von হৃন্) adj. nicht tödtend, nicht verletzend: স্থান বিদ্ধাৰ RV. 8,25,12. 5,51,15. 7,20,8.

र्केट्टा m. Stier, र्केट्टा f. Kuh Naigh. 2, 11.5, 5. प्र शिमा गांधहर्यम् स्. १. 1,37,5. प्रति वा श्रद्ध्यांना धेनुनाम् 8,58,2. ऊध्रस्द्यांचाः 9,93,3. AV.6, 70,1. 10,9,3. u. s. w. Uebertragen auf andere Gegenstände, von welchen sonst das Bild des Stiers oder der Kuh gebraucht wird, z. B. auf

die Wolke: रुमे त्रिता श्रीवन्द्रन्मूर्घन्याऱ्याया: RV.10,46,3. — Zus. aus श्र und द्र्य (von रुत्) und ursprünglich wohl nur Name des Stiers, insofern dieser nicht oder, genauer gesprochen, schwer zu besiegen oder zu bewältigen ist; bei den Commentatoren und LIA.1,792. wird श्रद्ध्या durch die nicht zu tödtende erklärt. — Vgl. श्रद्ध्ये.

महर्ये m. und महर्यो f. = मैह्य und मैह्या. गवा प: पतिरृद्ध्य: AV. 9, 4, 17.19. पार्वतीनामापधीना गार्व: प्राप्तत्त्व्यह्या: । पार्वतीनामजावर्ष: 8, 7, 25. RV. 7, 68, 8.9. VS. 6, 22. Uebertragen auf die Wolke: न्यर्ष्ट्यस्य मूर्धनि चक्रे र्यस्य पेमयु: RV. 1, 30, 13. सुप्रपाणं भवत्यह्याभ्यं: 5, 53, 8. auf Flüsse: मार्ड ब्कृती व्येनसाह्या श्रूनमार्गताम् 3, 33, 13. Nach Un. 4, 113. ist महर्ये m. ein Name Brahman's, महर्यो f. in der Bedeutung Kwh erscheint ausser Un. 4, 113. auch AK. 2, 9, 67. H. 1265.

अप्रेय (3. म + प्रेय von प्रा) adj. woran man nicht riechen dürfte: प्रा-तिरुप्रेयमध्येयाः M.11,67.

म्रङ्क, म्रेंङ्कते, मानङ्क, मङ्किता 1) bezeichnen. — 2) gehen DBiTUP. 4,13. म्रेङ्कति तिप्रनामाचितमेवाङ्कितं भवति Nia. 5,17. — Desid. म्रिजियते WEST. — Vgl. मृङ्कप्, मृङ्क, मृङ्कप्.

মুক্র (von মহ্য) m. 1) die Biegung zwischen Arm und Hüfte, Seite; Brust, Herz, Schooss AK. 3,4,4.199. H. 602. an. 2,2. Med. k. 16. 517 ऽग्रिम्पसमाधायाङ्क श्राधाय Ввн.Ав. Up. 6, 4, 2 4. कृत्वाजिनमङ्के कृत्वा Кåтा. Ça. 10,9,8. सुचिरं तं प्रसुप्ता असि ममाङ्के Sav.5,65. तवाङ्क अरुमपुाविशम् R.5,36,33. म्रासीनस्य च ते — म्रङ्के समाम्रिता ३9. म्रङ्के सीतायाः शिश्ये Ragn. 12,21. म्रङ्के शिर्: कृता R. 6,94,11. म्रङ्के निधाय — चर्गी। Çâr. 69. भ्रङ्काश्रयप्रणियनस्तनयान् 176. पपाताङ्के मुनेः Viçt. 12,4. शत्रुः — स्रङ्केन परिधृतस्त्रया 🖪 २,७,७,०६ चिरं वताङ्केन धृतासि 🖪 २,12,101. श्रङ्केनादाय वैदेकीम् ३,७,१०. ५५,३३. ६,१०७,१०. परिगृक्ष च वैदेकी वामेनाङ्केन ३,५७,२०. म्रङ्केनोब्धम्य वैदेकीम् ७,१४. इन्द्रसेनाम् — परिषठयाङ्कमानयत् N.23,22. म्र-ङ्कमारोपयामास प्रश्रयावनतम् INDB. 2,21. RAGH. 3,26. ताम् — ऋङ्के निवेश्य R.1,18,21. म्रङ्कमध्ये न्यवेशयत् ६,७१,११. म्रङ्के पारलीं कृता Katelis.3,७४. ज्ञयारू सर्षपान्कुस्ते तामङ्के च ४फ़.११३. उत्तिप्येना ड्योतिर्ङ्के und म्रा-तिप्याङ्के ज्यातिरेनाम् Çåк. 126. v. l. काश्चित्प्रियाङ्केषु सुवापविष्ठाः R. 5, 11, 18. जनन्या स्रङ्काद्वत्यत्य ३, ५०. स्रङ्कादिव समुत्यत्य प्रियस्य 16, ३१. प्रच्यता रावणस्याङ्कात् aus R. Armen gefallen (in der Luft) 15,27. Man findet ब्रङ्क auch mit भुज verbunden: राजसेन्द्रभुजाङ्क्रगाः (स्त्रियः) 14,22. यस्यायमङ्कात् — प्रञ्लढः Çir. 178, v. l. statt मङ्गात्; vgl. वंүхवंद, वंүхवंभा, αγκών. - 2) Seite, Nähe TRIK. 3, 3, 2. H. an. 2, 2. MED. k. 16. KEÇAVA beim Sch. zu Çıç.3,36. विश्वामित्रस्याङ्कमाससार् Air. Ba.7,17. मङ्कागत Ragn. 2, 38; vgl. पार्च. — 3) Körper Unadik.) im ÇKDa. Dagegen heisst es Hån.193: श्रङ्गिष्ठेवाङ्कमङ्गानि. — 4) Haken, Klammer: श्रपस्मेपेनाङ्कर्न दियते वा संजामिस wir heften dich mit eiserner Klammer an den Feind AV.7,116,1. खङ्कारूर्ममङ्कार्रुविषा विधेम या ४ ग्रेभीत्पर्वीस्य ग्रंभीता 1,12,1. ऊष्मुएर्यापिधाना चत्रणामङ्काः सूनाः पर्हि भूषत्त्यश्चम् die Deckel der Tiegel, Haken (entweder Schürhaken oder ein gekrümmtes Instrument zum Schneiden, Hippe), Schlachtmesser umgeben das (geschlachtete) Pferd ŖV.1,162,13; vgl. ग्रङ्करा, बाव्हङ्क, समङ्क, ŏүхоç und lat. uncus. — 5)

^{&#}x27;) Vgl. Un. 4, 215. Dieses Sûtra scheint nicht an seiner Stelle zu stehen: es gehört wohl in den 5ten Påda, wo vom Affix 知可 die Rede geht.